

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ
GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ
DRAMA VE OYUNCULUK BÖLÜMÜ
ÖZEL YETENEK SINAVI
ŞİİR LİSTESİ

- Ahmet Muhip Dıranas** –Olvido, Kar, Serenad
Ahmet Hamdi Tanpınar –Selam olsun, Ne içindeyim zamanın
Ahmet Kutsi Tecer –Neredesin, Benzginlik, Başbaşa
Bedri Rahmi Eyübođlu –Hele Bir Başlasın, Çakıl
Cahit Sıtkı Tarancı –Abbas, Bahar Hikayesi, Robenson, Paydos
Necip Fazıl Kısakürek –Bu yağmur, Saçların, Anneciğim
Nazım Hikmet – Belki Ben, Sıradaki
Yahya Kemal Beyatlı –Akşam Musikisi, Sessiz Gemi
Attila İlhan –Cinayet Saati, Yağmur Kaçağı, Pia, Üçüncü Şahsın Şiiri
Aziz Nesin –Diriliş
Behçet Necatigil –Kır Şarkısı, Şimdi değil sonra, Gizli Sevda
İlhan Berk –Üç kez seni seviyorum diye utandım, Galata'nın eski bir sokağında, Sonnet
Melih Cevdet Anday –Rahatı Kaçan Ağaç, Anı, Kapı, Ses
Orhan Veli Kanık –Birdenbire, Denizi Özleyenler İçin, Güzel Havalarda, Hürriyete Doğru
Özdemir Asaf –Lavinia, Kelimeler...Kelimeler..., Ondandır, Mum
Ahmet Arif –Ay Karanlık, Merhaba, Unutamadığım
Can Yücel –Hayatta Ben En Çok Babamı Sevdim, Sevgi Duvarı, Ağıt
Cemal Süreya –Beni Öp Sonra Doğur Beni, Türkü, Güzelleme, Sizin Hiç Babanız Öldü mü
Edip Cansever –Masa da masaymış ha, Ben bu kadar değilim, Yer Çekimli Karanfil
Gülten Akın –Gülerken Yüzün, Kestim Kara Saçlarımı
Sezai Karakoç –Bahçe Görmüş Çocukların Şiiri
Turgut Uyar –Göge Bakma Durağı
Arkadaş Zekai Özger –Ferhat
Ataol Behramoğlu –Beni Bir Yaza...
Ülkü Tamer –Utañ, Uyku, O Eski Bir Güvercindi
Murathan Mungan –Kuzeydeki Pencere, Lavanta

KAR

Kardır yağan üstümüze geceden,
Yağmurlu, karanlık bir düşünceden,
Ormanın uğultusuyla birlikte
Ve dörtnala, dümdüz bir mavilikte
Kar yağıyor üstümüze, inceden.

Sesin nerde kaldı, her günkü sesin,
Unutulmuş güzel şarkılar için
Bu kar gecesinde uzaktan, yoldan,
Rüzgâr gibi tâ eski Anadolu'dan
Sesin nerde kaldı? Kar içindesin!

Ne sabahtır bu mavilik, ne akşam!
Uyandırmayın beni, uyanamam.
Kaybolmuş sevdiklerimiz aşkına,
Allah aşkına, gök, deniz aşkına
Yağsın kar üstümüze buram buram...

Buğulandıkça yüzü her aynanın
Beyaz dokusunda bu saf rüyanın
Göge uzanır - tek, تنها - bir kamyş
Sırf unutmak için, unutmak ey kış!
Büyük yalnızlığını dünyanın.

SERENAD

Yeşil pencereden bir gül at bana,
Işıklarla dolsun kalbimin içi.
Geldim işte mevsim gibi kapına
Gözlerimde bulut, saçlarımda çiğ.

Açılan bir gülsün sen yaprak yaprak,
Ben aşkımla bahar getirdim sana;
Tozlu yollarından geçtiğim uzak
İklimden şarkılar getirdim sana.

Şeffaf damlalarla titreyen, ağır
Koncanın altında bükülmüş her sak.
Seninçin dallardan süzülen ıtır,
Seninçin karanfil, yasemin, zambak...

Bir kuş sesi gelir dudaklarından;
Gözlerin, gönlümde açan nergisler.
Düşen öpüşlerdir dudaklarından
Mor akasyalarda ürperen seher.

Pencereden bir gül attığın zaman
Işıkla dolacak kalbimin içi.
Geçiyorum mevsim gibi kapından
Gözlerimde bulut, saçlarımda çiğ.

OLVİDO

Hoyrattır bu akşamüstüler daima.
Gün saltanatıyla gitti mi bir defa
Yalnızlığımızla doldurup her yeri
Bir renk çığılı içinde bahçemizden,
Bir el çıkarmaya başlar bohçamızdan
Lavanta çiçeği kokan kederleri;
Hoyrattır bu akşamüstüler daima.

Dalga dalga hücum edip pişmanlıklar
Unutuşun o tunç kapısını zorlar
Ve ruh, atılan oklarla delik deşik;
İşte, doğduğun eski evdesin birden,
Yolunu gözlüyor lamba ve merdiven,
Susmuş ninnilerle gıcırıyor beşik
Ve cümle yitikler, mağlûplar, mahzunlar...

Söylenmemiş aşkın güzelliğiyedir
Kâğıtlarda yarım bırakılmış şiir;
İnsan, yağmur kokan bir sabaha karşı
Hatırlar bir gün bir camı açtığını,
Duran bir bulutu, bir kuş uçtuğunu,
Çöküp peynir ekmek yediği bir taş...
Bütün bunlar aşkın güzelliğiyedir.

Aşklar uçup gitmiş olmalı bir yazla
Halay çeken kızlar misali kolkola.
Ya sizler! ey geçmiş zaman etekleri,
İhtiyar ağaçlı, kuytu bahçelerden
Ayışığı gibi sürüklenip giden;
Geceye bırakıp yorgun erkekleri
Salınan etekler fısıltıyla, nazla.

Ebedi âşığın dönüşünü bekler
Yalan yeminlerin tanığı çiçekler .
Artık olmayacak baharlar içinde.
Ey, ömrün en güzel türküsü aldaniş!
Aldan, gelmiş olsa bile ümitsiz kış;
Her garipsi ayak izi kar içinde
Dönmeyen âşığın serptiği çiçekler.

Ya sen! ey sen! esen dallar arasından
Bir parıltı gibi görünüp kaybolan
Ne istersin benden akşam saatinde?
Bir gülüşü olsun görülmemiş kadın,
Nasil ölümsüzsün aynasında aşkın;
Hatıraların bu uyanma vaktinde
Sensin hep, sen, esen dallar arasından.

Ey unutuş! kapat artık pencereni,
Çoktan derinliğine çekmiş deniz beni;
Çıkamaz artık sular altından o dünya.
Bir duman yükselir gibidir kederden
Macerası çoktan bitmiş o şeylerden.
Amansız gecenle yayıl dört yanına
Ey unutuş! kurtar bu gamlardan beni.

NE İÇİNDEYİM ZAMANIN

Ne içindeyim zamanın,
Ne de büsbütün dışında;
Yekpâre, geniş bir ânın
Parçalanmaz akışında,

Bir garip rüyâ rengiyle
Uyuşmuş gibi her şekil,
Rüzgârda uçan tüy bile
Benim kadar hafif değil.

Başım sükûtu öğüten
Uçsuz bucaksız değirmen;
İçim muradına ermiş
Abasız, postsuz bir derviş;

Kökü bende bir sarmaşık
Olmuş dünya sezmektedirim,
Mâvi, masmâvi bir ışık
Ortasında yüzmektedirim.

SELÂM OLSUN

Selâm olsun bizden güzel dünyaya
Bahçelerde hâlâ güller açar mı?
Selâm olsun sonsuz güneşe, aya
Işıklar, gölgeler suda oynar mı?

Hepsi güzeldi kar, tipi, fırtına
Günlerin geçişi ardı ardına.
Hasretiz bir kanat şakırtısına
Mavi gökte kuşlar yine uçar mı?

Uzak, çok uzağız şimdi ışıktan,
Çocuk sesinden, gül ve sarmaşıktan,
Dönmeyen gemiler olduk açıktan,
Adımızı soran, arayan var mı?...

NERDESİN?

Geceleyin bir ses böler uykumu,
İçim ürpermeyle dolar: -Neredesin?
Arıyorum yıllar var ki, ben onu.
Âşıkıyım beni çağıran bu sesin.

Gün olur sürüyüp beni derbeder.
Bu ses rüzgârlara karışır gider.
Gün olur peşimden yürür beraber,
Ansızın haykırır bana: -Neredesin?

Bütün sevgileri atıp içimden,
Varlığımı yalnız ona verdim ben,
Elverir ki, bir gün bana derinden.
Ta derinden bir gün bana "Gel" desin.

BEZGİNLİK

Niçin tat vermiyor artık hiçbir şey?
Ne dersler, ne sözler, ne konferanslar.
Başını kitabın üzerine eğ,
Zavallı öğrenci, imtihanlar var.

Nasıl okuyayım? Bahar çağıdır;
Ne zaman bir kitap alsam elime,
Ya, dalgın gözümden kaçıyor satır
Yahut topallıyor hoş bir kelime.

Gel kelime, parka, kitap beraber;
Ey fikir dalında solan tomurcuk!
Havuzun başında işte boş bir yer,
İşte bir kayığı yüzdüren çocuk.

Bu güzel mevsimde kapanmak niçin?
Her şey güzel: Dallar, çiçekler, otlar...
İşte su içmeye inen güvercin,
İşte ardı sıra koşan bir de yâr!

BAŞBAŞA

İşte bir vazoda açmış iki gül,
İşte bir saksıda eşsiz kuşkonmaz.
Gülleri gördükçe gönlüm bir bülbül,
Saksıya baktıkça içimde bir haz.

Dışarda fırtına, uğultu, tipi;
Odada sessizlik tutulur gibi;
İşte o da geldi, evin sahibi,
Oturduk, eskiden konuştuk biraz.

Dışarda fırtına, tipi... Yerler kar;
İçerde başbaşa iki bahtiyar.
Onları ısıtan eski bir bahar,
Dışarda yepyeni bir kış, bir ayaz.

Bedri Rahmi Eyübođlu –Hele Bir Başlasın, Çakıl

HELE BİR BAŞLASIN

Hele bir başlasın ılık yaz yağmurları, içimdeki çocuk!
Hele bir kanatlısın ufuklar,
Hele bir içini çeksın orman,
Hele bir kere güneşler yansın,
Kertenkeleler üşümesin,
Hele bir kere toprak kansın,
Mevsim demlensin,
Hele bir ballansın böğürtlen dikenleri!
Gelincikler bedava,
Gökler sahipsiz
Bahçeler zilzurna...
Hele bir başlasın ılık yaz yağmurları, içimdeki çocuk!
Dudaklarında kalın kabuklu bir portakal kokusu,
Tabanlarında, kınalı keklikleri bol dağların rüzgârı karıncalansın...
Hele bir kere dallarda sallansın
İri kaçaları şeftalilerin;
Hele bir duyulsun uzaktan
Yaylı çingirakları
Yıldızlar seslensin,
Hele bir armut ağacı temmuzu yüklensin,
Hele bir kerrecik daha yalınayak yere değsin içimdeki çocuk...

ÇAKIL

Seni düşünürken
Bir çakıl taşı ısınır içimde
Bir kuş gelir yüreğimin ucuna konar
Bir gelincik açılır ansızın
Bir gelincik sinsi sinsi kanar

Seni düşünürken
Bir erik ağacı tepeden tırnağa donanır
Deliler gibi dönmeğe başlar
Döndükçe yumak yumak çözülür
Çözüldükçe ufalır küçülür
Çekirdeği henüz süt bağlamış
Masmavi bir erik kesilir ağızımda
Dokundukça yanar dudaklarım

Seni düşünürken
Bir çakıltaşı ısınır içimde.

ABBAS

Haydi abbas, vakit tamam;
Akşam diyordun işte oldu akşam.
Kur bakalım çilingir soframızı;
Dinsin artık bu kalp ağrısı.
Şu ağacın gölgesinde olsun;
Tam kenarında havuzun.
Aya haber sal çıksın bu gece;
Görünsün şöyle gönlümce.
Bas kırbacı sihirli seccadeye,
Göster hükmettiğini mesafeye
Ve zamana.
Katıp tozu dumana,
Var git,
Böyle ferman etti Cahit,
Al getir ilk sevgiliyi Beşiktaş'tan;
Yaşamak istiyorum gençliğimi yeni baştan.

BAHAR HİKÂYESİ

Alıştım her yıl baharı dört gözle beklerim
Kulağım o sabahın kuş cıvıltılarında
Bahar geldi mi her tasaya benden elveda
Ben bütün dallarda açan bütün çiçeklerim

Öyle hesapsız coştüğüm olur ki sanırım
Mektepten henüz çıkmışım yaşıam tam yirmi bir
Kurduğum düşü gerçek etme gücü bendedir
Ama nerde her bahar şaşmadan aldanırım.

Bir yaşa vardım ki artık kolay kolay kanmam
Geldiğinde söyleyin haberi olsun kuşlar
Andiçtim bu yıl da beni aldatırsa bahar
Yuf olsun bana bir daha yüzüne bakarsam

PAYDOS

Paydos bundan böyle çılgınlıklara;
Sert konuşmaya başladı aynalar.
Yetişir koştum aşkın peşi sıra;
Bitirdi beni bu içki, bu kumar.

Ne saklayayım gaflet ettiğimi?
Elimle batırmışım gençliğimi;
Binip bineceğim en güzel gemi!
Aldığını geri vermez dalgalar.

Meyhaneler, sabahçı kahveleri,
Cümle eş dost, şair, ressam, serseri,
Artık cümbüşte yoksam geceleri,
Sanmayın tarafımdan ihanet var.

Yaş ilerliyor... Artık geçti bizden;
Kişi ev bark edinmeli vakitken,
Gün gelince biz değil miyiz ölen?
Cenazemiz yerde kalmasın dostlar?

İSTANBUL AYDIN
ÜNİVERSİTESİ

ROBENSON

Robenson, akıllı Robenson'um,
Ne imreniyorum sana bilsen!
Göstersen adana giden yolu;
Başımı dinlemek istiyorum.

Ben gemi olurum, sen kaptan ol;
Yelken açarız bir sabah vakti.
Güneşte gölgemiz olur deniz.
Yolculuk! derken adamızdayız.

İsterdim tercümanım olasın,
Tanıtasın beni balıklara,
Vahşi kuşlara ve çiçeklere;
Bizdendir diyesin benim için.

Ağaca çıkmasını bilirim,
Tanırım meyvanın olmuşunu;
Taş kırmak da gelir elimizden,
Ateş yakmak da, aş pişirmek de.

Robenson, halden bilir Robenson,
Adan hâlâ batmadıysa eğer,
Alıp götürsen beni oraya,
Deniz yolu kapanmadan evvel!

İSTANBUL AYDIN
ÜNİVERSİTESİ

Necip Fazıl Kısakürek –Bu yağmur, Saçların, Anneciğim

BU YAĞMUR

Bu yağmur.. bu yağmur... bu kıldan ince,
Öpüşten yumuşak yağın bu yağmur.
Bu yağmur... bu yağmur... bir gün dinince
Aynalar yüzümü tanımaz olur.

Bu yağmur kanımı boğan bir iplik,
Karnımda acısız yatan bir bıçak.
Bu yağmur, yerde taş ve bende kemik
Dayandıkça çisil çisil yağacak.

Bu yağmur... bu yağmur... cinnetten üstün;
Karanlık kovulmaz düşüncelerden.
Cinlerin beynimde yaptığı düğün
Sulardan, seslerden ve gecelerden.

SAÇLARIN

Saçların çınılçiplak omuzundan aksın
Mermer üzerinden geçen su gibi.
İçinde ezgin bir his duyacaksın.
Yaz vaktinin gündüz uykusu gibi.

Saç tel tel, örtüler hep tül tül düşer,
Gözümün değdiği yere gül düşer;
Sonunda sana da bir gönül düşer,
Gönlümün şimdiki duygusu gibi.

Dillerde dökülüp sayılır saçın,
Sıcak nefeslerle bayılır saçın,
Bir tütsüdür, kalbe yayılır saçın,
Kararan gözlerin buğusu gibi.

ANNECİĞİM

Ak saçlı başını alıp eline
Kara hülyâlara dal anneciğim.
O titrek kalbini bahtın yeline
Bir ince tül gibi sal anneciğim.

Sanma bir gün geçer bu karanlıklar,
Zulmetin ardında yine zulmet var,
Çocuklar hıçkırır, anneler ağlar,
Yaşlı gözlerinle kal anneciğim.

Gözlerinde aksi bir derin hiçin,
Kanadın yayılmış çırpınmak için,
Bu kış yolculuk var diyorsa için
Beni de beraber al anneciğim.

İSTANBUL AYDIN
ÜNİVERSİTESİ

Nazım Hikmet – Belki Ben, Sıradaki

BELKİ BEN

Belki ben
o günden
çok daha evvel:
köprü başında sallanarak
bir sabah vakti gölgemi asfalta salacağım.

Belki ben
o günden
çok daha sonra:
matruş çenemde ak bir sakalın izi
sağ kalacağım...

Ve ben
o günden
çok daha sonra;
sağ kalırsam eğer,
şehrin meydan kenarlarında yaslanıp
duvarlara,
son kavgadan sonra benim gibi sağ kalan
ihtiyarlara
bayram akşamlarında keman
çalacağım...

Etrafta mükemmel bir gecenin
ışıklı kaldırımları
ve yeni şarkılar söyleyen
yeni insanların
adımları...

SIRADAKİ

Başladı işte
Bitirdi işi...

Başlarken avaz avaz bağırmadı.
Bitirdi ve:
-Gelin seyredin, diye
dört yanı çağırmadı..

O milyonların milyonda biridir.
O bir sıra neferidir.

Damarlarındaki bilmem hangi suyun kanı değil..
O bir yarış hayvanı değil.
Yüzü herkesin yüzüne benzer.
Su içer ağızıyla
ayaklarıyla gezer...

Onun için; başlıyan, biten, başlıyan iş var,
sorgu soruş yok...
Gidiş var.
Duruş yok...

O milyonların milyonda biridir.
O bir sıra neferidir...

AKŞAM MÜSİKİSİ

Kandilli'de, eski bahçelerde,
Akşam kapanınca perde perde,
Bir hâtıra zevki var kederde.

Artık ne gelen, ne beklenen var;
Tenhâ yolun ortasında rüzgâr
Teşrin yapraklarıyla oynar.

Gittikçe derinleşir saatler,
Rikkatle, yavaş yavaş ve yer yer
Sessizlik dâimâ ilerler.

Ürperme verir hayâle sık sık,
Hep bir kapıdan giren karanlık,
Çok belli ayak sesinden artık.

Gözlerden uzaklaşınca dünyâ
Bin bir geceden birinde gûyâ
Başlar rü'yâ içinde rü'yâ.

SESSİZ GEMİ

Artık demir almak günü gelmişse zamandan,
Meçhûle giden bir gemi kalkar bu limandan.
Hiç yolcusu yokmuş gibi sessizce alır yol;
Sallanmaz o kalkışta ne mendil ne de bir kol.
Rıhtımda kalanlar bu seyâhatten elemli.
Günlerce siyâh ufka bakar gözleri nemli.
Bîçâre gönüller! Ne giden son gemidir bu!
Hicranlı hayâtın, ne de son mâtemidir bu!
Dünyâda sevilmiş ve seven nâfile bekler;
Bilmez ki, giden sevgililer dönmiyecekler.
Bir çok gidenin her biri memnun ki yerinden,
Bir çok seneler geçti; dönen yok seferinden.

Attila İlhan –Cinayet Saati, Yağmur Kaçağı, Pia, Üçüncü Şahsın Şiiri

CİNAYET SAATİ

haliç'te bir vapuru vurdular dört kişi
demirlemişti eli kolu bağlıydı ağlıyordu
dört bıçak çekip vurdular dört kişi
yemyeşil bir ay gökte dağılıyordu

deli cafer ismail tayfur ve şaşı
maktulün onbeş yıllık arkadaşı
üçü kamarot öteki aşçıbaşı
dört bıçak çekip vurdular dört kişi

cinayeti kör bir kayıkçı gördü
ben gördüm kulaklarım gördü
vapur kudurdu kuduz gibi böğürdü
hiç biriniz orada yoktunuz

demirlemişti eli kolu bağlıydı ağlıyordu
on üç damla gözyaşını saydım
allahına kitabına sövüp saydım
şafak nabız gibi atıyordu
sarhoştum kasımpaşa'daydım
hiç biriniz orada yoktunuz

haliç'te bir vapuru vurdular dört kişi
polis katilleri arıyordu
deli cafer ismail tayfur ve şaşı
üzerime yüklediler bu işi
sarhoştum kasımpaşa'daydım
vapuru onlar vurdu ben vurmadım
cinayeti kör bir kayıkçı gördü

ben vursam kendimi vuracaktım

YAĞMUR KAÇAĞI

elimden tut yoksa düşeceğim
yoksa bir bir yıldızlar düşecek
eğer şairsem beni tanırsan
yağmurdan korktuğumu bilirsen
gözlerim aklına gelirse
elimden tut yoksa düşeceğim
yağmur beni götürecektir yoksa beni

geceleri bir çarpıntı duyarsan
telâş telâş yağmurdan kaçıyorum
sarayburnu'ndan geçiyorum
akşamısa eylül'se ıslanmışsam
beni görse belki anlayamazsın
içlenir gizli gizli ağlarsın
eğer ben yalnızsam yanılmışsam
elimden tut yoksa düşeceğim
yağmur beni götürecektir yoksa beni

İSTANBUL AYDIN
ÜNİVERSİTESİ

PİA

ne olur kim olduğunu bilsem pia'nın
ellerini bir tutsam ölsem
böyle uzak uzak seslenmese
ben bir şehre geldiğim vakit
o başka bir şehre gitmese
otelleri bomboş bulmasam
içlenip buzlu bir kadeh gibi
buğulanıp buğulanıp durmasam
ne olur sabaha karşı rıhtımda
çocuklar pia'yı görseler
bana haber salsalar bilsem
içimi büsbütün yıldız basar
bir hançer gibi çıkıp giderdim

ben bir şehre geldiğim vakit
o başka bir şehre gitmese
singapur yolunda demeseler
bana bunu yapmasalar yorgunum
üstelik parasızım pasaportsuzum
ne olur sabaha karşı rıhtımda
seslendiğini duysam pia'nın
sırtında yoksul bir yağmurluk
çocuk gözleri büyük büyük
üşümüş ürpermiş soluk
ellerini tutabilsem pia'nın
ölsem eksiksiz ölürdüm

ÜÇÜNCÜ ŞAHSIN ŞİİRİ

gözlerin gözlerime değince
felâketim olurdu ağlardım
beni sevmiyordun bilirdim
bir sevdiğin vardı duyardım
çöp gibi bir oğlan ipince
hayırsızın biriydi fikrimce
ne vakit karşımda görsem
öldüreceğimden korkardım
felâketim olurdu ağlardım

ne vakit maçka'dan geçsem
limanda hep gemiler olurdu
ağaçlar kuş gibi gülerdi
bir rüzgar aklımı alırdı
sessizce bir cıgara yakardın
parmakların ucunu yakardın
kirpiklerini eğerdin bakardın
üşürdüm içim ürperirdi
felâketim olurdu ağlardım

akşamlar bir roman gibi biterdi
Jezabel kan içinde yatardı
limandan bir gemi giderdi
sen kalkıp ona giderdin
benzin mum gibi giderdin
sabaha kadar kalırdın
hayırsızın biriydi fikrimce
güldü mü cenazeye benzerdi
hele seni kollarına aldı mı
felâketim olurdu ağlardım

İSTANBUL AYDIN
ÜNİVERSİTESİ

Aziz Nesin – Diriliş

DİRİLİŞ

Gittikçe artıyor yerçekimi
Çek elimden
Kurtarsın yerçekiminden
Aşkın çekimi

Akıyorum aşağılara sızım sızım
Duyuyorum içimdeki derinlikleri
Öpe öpe çek çıkar
Solugunla dirilt beni

Kumsaldan nasıl sızarsa sular
Çöküyorum en dibe azar azar
Dağılıp parçalanıp ayrılıyorum
Topla beni tut beni

Yağmurca gözyaşlarınca
Aşağı aşağı çizgilerim
Al avuç avuç fırlat gökyüzüne
Yeniden yarat beni

İSTANBUL AYDIN
ÜNİVERSİTESİ

Behçet Necatigil – Kır Şarkısı, Şimdi Değil Sonra, Gizli Sevda

ŞİMDİ DEĞİL SONRA

Ürperen sokakları süpüren tipide
Yürürken hızlı
Şimdi değil sonra
Vurur yüzünüze aralık kapımdan
Bir garip yaz sıcaklığı.

Bir an durursunuz beklemiyor gibi bunu
İçeriye girseniz
Şimdi değil sonra
Yaşamak telâşını çekip götürür sizi
Esen soğuk rüzgârda.

Şimdi değil sonra
Bakarsınız yaşamak bir gün bırakıverir
Sizi benim yollara.
Bir zamanlar kayıtsız önünden geçtiğiniz
Eski kapı
Çıkar sisler içinden karşınıza açık.
Sahi
İçerde
Sizin de
Hayatınız vardı.

Ve ancak o zaman anlarsınız
Yıllar önce gösterdiğim kıışı.

Yazdı
Şimdi değil sonra.

GİZLİ SEVDA

Hani bir sevgilin vardı
Yedi sekiz sene önce,
Dün yolda rastladım
Sevindi beni görünce

Sokakta ayaküstü
Konuştuk ordan burdan,
Evlenmiş, çocukları olmuş
Bir kız, bir oğlan,

Seni sordu
Hiç değişmedi, dedim
Bildiğin gibi...
Anlıyordu.

Mesutmuş, kocasını seviyormuş.
Kendilerininmiş evleri...
Bir suçlu gibi ezik,
Sana selam söyledi.

KIR ŞARKISI

Tam otların sarardığı zamanlar-
Yere yüzü koyun uzanıyorum.
Toprakta bir telâş, bir telâş-
Karıncalar ötedenberi dostum.

Ellerime hanımböcekleri konuyor,
Ne şeker şey onlar.
Uç böcek, uç böcek diyorum,
Uçuyorlar.

Pan'ın teneffüsü bile
İlk - - okşamakta yüzü.
Devedikenleri, çalılık vesaire,
Bir âlem bu toprakların üstü.

Tabiatle haşır neşir,
Kırlarda geçen ikinci vakti.
Sakin-dinlenmiş-rahata
Bir gün daha bitti.

İlhan Berk – Üç Kez Seni Seviyorum Diye Utandım, Galata'nın Eski Bir Sokağında, Sonnet

ÜÇ KEZ SENİ SEVİYORUM DİYE UYANDIM

Üç kez seni seviyorum diye uyandım
Tuttum sonra çiçeklerin suyunu değiştirdim
Bir bulut başını almış gidiyordu görüyordum.

Sabahın bir yerinden düşmüş gibiydi yüzün.

Sokağı balkonları yarım kalmış bir şiiri teptim
Sıkıldım yemekler yaptım kendime otlar kuruttum
-Taflanım! diyordu bir ses duyuyordum.

Cumhuriyetin ilk günleri gibiydi yüzün

Kalktım sonra bir aşağı bir yukarı dolaştım
Şiirler okudum şiirlerdeki yaşa geldim
Karanfil sakız kokan soluğun üstümde duydum

Eskitiyorum eskitiyorum kalıyor ne kadar güzel olduğun.

GALATA'NIN ESKİ BİR SOKAĞINDA

Kuşlar kalkıyor Aya İrini üstünden
Bir sap ot kulaklarının arkasında

Ben sonunda burdasın işte diyorum kendi kendime
Burda eski bir atlasın kesiştiği yerde

Bir kedi gözlerini dikmiş bana bakıyor
Ve aşağılarda gök ne kadar aşağılarda olursa

Ve karşıdan karşıya geçmeye çalışıyor bir kadın
Ben seni düşünüp korkunç ince diyorum görmediğim boynu

Önümden çerçiler askerler bıçak bileycileri geçiyor
Ve asik suratlı kazmacıları dünyamızın

Bir ses seninle aynı yarımadadayız diyor
Ve yitiyor sonra Galata'nın eski bir sokağında

Galata'nın eski bir sokağını tepiyorum ben böyle her akşam
Her akşam tabanımda senin çamurun

SONNET

Sahi siz mi geldiniz saksılarım işidi
Güzel ağzın belli çarşılardan geçmişsiniz
Bunlar Akad'da öyle defterler, kitaplardı
Cumartesi işte ellerinizi değdiniz.

Usumda ben sizinle ne güzel gökler tuttum
Büyüttüm kiliseler gibi yalnızlığımı
Baktım yazılarıma, kentlerime görüyorum
Siz getirdiniz bu şey padişah akşamını.

Böyle bir karanlık, f'li öyle birşeydiniz
Bize o sulardan bir o rüzgârlardır vurmuş,
Akad'da bir gül güler şimdi mektuplarda
"Bir Haziranla bir başka Eylül arasında".

Melih Cevdet Anday –Rahatı Kaçan Ağaç, Anı, Kapı, Ses

ANI

Bir çift güvercin havalansa
Yanık yanık koksa karanfil
Değil bu anılacak şey değil
Apansız geliyor aklıma

Nerdeyse gün doğacaktı
Herkes gibi kalkacaktınız
Belki daha uykunuz da vardı
Geceniz geliyor aklıma

Sevdiğim çiçek adları gibi
Sevdiğim sokak adları gibi
Bütün sevdiklerimin adları gibi
Adınız geliyor aklıma

RAHATI KAÇAN AĞAÇ

Tanıdığım bir ağaç var
Etlik bağlarına yakın
Saadetin adını bile duymamış
Tanrının işine bakın.

Geceyi gündüzü biliyor
Dört mevsimi, rüzgânı, karı
Ay ışığına bayılıyor
Ama kötülemiyor karanlığı.

Ona bir kitap vereceğim
Rahatını kaçırmak için
Bir öğrenegörsün aşkı
Ağacı o vakit seyredin.

Rahat döşeklerin utanması bundan
Öpüşürken o dalgınlık bundan
Tel örgünün deliğinde buluşan
Parmaklarınız geliyor aklıma

Nice aşklar arkadaşlıklar gördüm
Kahramanlıklar okudum tarihte
Çağımıza yakışan vakur, sade
Davranışınız geliyor aklıma

Bir çift güvercin havalansa
Yanık yanık koksa karanfil
Değil, unutulur şey değil
Çaresiz geliyor aklıma.

KAPI

Ağacın yanından geçiyorum
Ağaç yerli yerinde
Dönüp bakıversem birdenbire?

Soğuk taşlara basıyorum
Bütün ısınıyor tenim
Bu yangın bu kıyamet ne?

Güneşi yanıma alıyorum
Açıyorum önüme denizi
Ağaç taş güneş deniz
Aç biilâç hepsi.

Ben de sizdenim ben de
Yerli yerimdeyim ben de ağaç gibi
Taş gibi soğuk
Güneş gibi sıcak
Rahat mı rahat deniz gibi.

Bir gün dedim ki kendi kendime
Gözlerim de varmış demek
Ellerim ayaklarım gibi.
Bunu aklımla buldum.
Önce ellerim ayaklarım akıllandı
Sonra ellendi ayaklandı aklım
Artık işbölümü hak getire.

Ben yıktım bu kapıyı ben
Deliler gibi hayvanlar gibi
Karşıma çıktı ansızın
O mutlu güvenli doğal
O yalansız duru ilk
Yitik evren.

SES

Uyandım ki ses içinde kalmışım
Yüzüm gözüm ağızım burnum ellerim
Aralanan deniz kapısının sesi bu
Silkelenen güneş tavuğunun sesi
Diş rengindeki halatın gıcırdayan sesi
Ağaç biçimindeki ses borusunun,
Yarıncı buğdayın, devinen kemiğin,
Tarihsel bileğin, direncin sesi bu
Oynaşan arabanın, kucaklaşan atların.
Baktım güneşte soğumuş karanfil gibi mavi
Bir yapı işçisinin kulağındaki kalem gibi güzel
Yağmurda ıslanmış namlu gibi yeğin
Serçe kanadı değmiş çamaşır ipi gibi esrik
Okul bahçesinde dolaşan güvercinler gibi
Kıyıda öpülen dudak, yağmurda öpülen dudak gibi
Gölgelere sokulan yüksüz dakikalar gibi
Kutsal oyuncaklar gibi

Orhan Veli Kanık – Birdenbire, Denizi Özleyenler İçin, Güzel Havalarda, Hürriyete Doğru

HÜRRİYETE DOĞRU

Gün doğmadan,
Deniz daha bembeyazken çıkacaksın yola.
Kürekleri tutmanın şehveti avuçlarında,
İçinde bir iş görmenin saadeti,
Gideceksin;
Gideceksin ırpları çalkantısında.
Balıklar çıkacak yoluna, karşıcı;
Sevineceksin.
Ağları silkeledikçe
Deniz gelecek eline pul pul;
Ruhları sustuğu vakit martıların,
Kayalıklardaki mezarlarında,
Birden,
Bir kıyamettir kopacak ufuklarda.
Deniz kızları mı dersin, kuşlar mı dersin;
Bayramlar seyranlar mı dersin, şenlikler cümbüşler mi?
Gelin alayları, teller, duvaklar, donanmalar mı?
Heeeey!
Ne duruyorsun be, at kendini denize;
Geride bekliyenin varmış, aldırma;
Görmüyor musun, her yanda hürriyet;
Yelken ol, kürek ol, dümen ol, balık ol, su ol;
Git gidebildiğin yere.

BİRDENBİRE

Her şey birdenbire oldu.
Birdenbire vurdu gün ışığı yere;
Gökyüzü birdenbire oldu;
Mavi birdenbire.
Her şey birdenbire oldu;
Birdenbire tütmeye başladı duman topraktan;
Filiz birdenbire oldu, tomurcuk birdenbire.
Yemiş birdenbire oldu.

Birdenbire,
Birdenbire;
Her şey birdenbire oldu.
Kız birdenbire, oğlan birdenbire;
Yollar, kırlar, kediler, insanlar...
Aşk birdenbire oldu,
Sevinç birdenbire.

DENİZİ ÖZLİYENLER İÇİN

Gemiler geçer rüyalarımnda,
Allı pullu gemiler, damların üzerinden;
Ben zavallı,
Ben yıllardır denize hasret,
"Bakar bakar ağlarım".

Hatırlarım ilk görüşümü dünyayı,
Bir midye kabuğunun aralığından:
Suların yeşili, göklerin mavisi,
Lâpinaların en hârelisi...
Hâlâ tuzlu akar kanım
İstiridyelerin kestiği yerden.

Neydi o deli gibi gidişimiz,
Bembeyaz köpüklerle, açıklara!
Köpükler ki fena kalpli değil,
Köpükler ki dudaklara benzer;
Köpükler ki insanlarla
Zinaları ayıp değil.

Gemiler geçer rüyalarımnda,
Allı pullu gemiler, damların üzerinden;
Ben zavallı,
Ben yıllardır denize hasret.

GÜZEL HAVALAR

Beni bu güzel havalar mahvetti,
Böyle havada istifa ettim
Evkaftaki memuriyetimden.
Tütüne böyle havada alıştım,
Böyle havada âşık oldum;
Eve ekmekle tuz götürmeyi
Böyle havalarda unuttum;
Şiir yazma hastalığım
Hep böyle havalarda nüksetti;
Beni bu güzel havalar mahvetti.

Özdemir Asaf – Lavinia, Kelimeler...Kelimeler..., Ondandır, Mum

KELİMELER... KELİMELER...

Yarıda kalmış aşklarının hesapları içinde
Denizlere açıldı içimizden biri
Niçin gittiğini söylemeden.
Doyulmamış arzularla doluydu yelkenleri.
Yıpranmış kelimelerin verdiği güvenden,
Bulacak sanıyordu yenilikleri.

Her an bir yeni su vardı,
Her yeni suda bir yeni an.
Deniz, dalgalarıyla gösteriyordu dışından
Yaşananla düşünülenler arasındaki farkı.
Bitmiyordu köpüklerle renkler
Bir başka damlada, bir başka ışıktta başlamadan.

Gözlerin önünde bir oyun, ardında bir oyun.
Dışında ne varsa yeni, ne varsa gerçek.
Yeni manzaralarla gelen yeni duygular
Hani, eski kelimelerle olmasa
İnsanın ömrünce devam edecek.
Gözlerin önünde bir oyun, ardında bir oyun.

Anladı, ölmekle yaşamanın birleştiği noktada
Yeni rüzgârlarla esen yeni korkulara
Yeniliklerini bağışlamayan kelimelerin
Nasıl düşman sığınaklar halinde direndiğini.

Anladı, bütün olmuşlarla olanların
Ve bütün olacakların
O kelimelerin içinde
Kendisine varmadan eskidiğini

LAVİNİA

Sana gitme demeyeceğim.
Üşüyorsun ceketimi al.
Günün en güzel saatleri bunlar.
Yanımda kal.

Sana gitme demeyeceğim.
Gene de sen bilirsin.
Yalanlar istiyorsan yalanlar söyleyeyim
İncinirsin.

Sana gitme demeyeceğim,
Ama gitme, Lavinia.
Adını gizleyeceğim
Sen de bilme, Lavinia.

ONDANDIR

Seninle ben değil,
Seninle biz ikimiz
Elele, gözgöze, başbaşa,
İyi şeyler düşündük...

Gündüz—gecelemizdi gece—gündüzlerimiz,
Evler—odalar,
Pencereler, perdeler, saksılar, çiçekler,
Halılar, kediler düşündük.

Sofralar,
Misafirler düşündük;
Gelmediler...
Nerde'ler düşündük.

Türküler, şarkılar, şiirler,
Kendince öyküler düşündük...

Sen unutmuşun,
Ben de yazamamışım...;
Şimdi dalıp—dalıp gidiyor,
Orda'lar düşünüyorum.

Arada yalnızlığımı anlamamışım...
Uşuyorum.

MUM

Mum yanıyor, zaman yanıyordu...
Bir tarafındakiler gülüyor,
Bir tarafındakiler ağlıyordu.
Biri vardı aralarında.
Düşünüyor, hayata bakıyordu.

Mum yanıyor, zaman yanıyordu
Erzurumun köylerinde.
Akşamın ve sabahın erken olduğu
Ali Baba dağının eteklerinde
Geniş vakitler yaşanıyordu.

Mum yanıyor, zaman yanıyordu
Hasankale ovasında.
Geceye karşıydı karlı Palandökenler.
Bir adam vardı hayallerin ortasında...
Kar kadar beyazdı ümidler.

Bu adam üç bin on beşde
Yunan medeniyetini okuyordu.
Kaldırıp başını kitaplardan
Kervanlaşmış dağlara bakıyordu...
Bakınca akşam oluyordu.

Hasankale ovasında, Kuruderede
Kilometreler santimleşiyor,
Santimler asırlaşıyordu...
Güneşe ve geceye karşıydı karlı Palandökenler.
O adam hayata bakıyordu.

Bir tarafta ağlayanlar, bir tarafta gülenler...
Bir tarafta bunlar için ölenler...
Mum yanıyor, zaman yanıyordu.
Mumun alevi titriyor,
Umudun alevi titremiyordu.

MERHABA

Gün açar,
Karın verir yağmurlu toprak.
İncesu Deresi, merhaba.
Saçakta serçeler daha çılgındır,
Bulutlarda kartal,
Daha çalımlı.
Koparır göğsünden bir düğme daha,
Tezkere bekleyen biri.
İncesu Deresi, merhaba.

Genç bayraklar vardır,
Barış düşünür,
Kuyularda işçi, mavilikleri.
Ben hepsini düşünürüm,
Yirmidört saat
Ve seni düşünürüm,
Karanlık, hırslı...
Seni, cihanların aziz meyvası.
İlân-ı aşk makamından bir mısra,
Yeşerip, kımıldar içimde,
Düşer aklıma gözlerin...

Oysa murad alamam.
Oysa akdan - karadan
Bilirim, payım bu kadar...
Unutmuş gülmeyi gözbebeklerim.
Unutmuş dudaklarım öpmeyi.
İncesu Deresi, merhaba...

AY KARANLIK

Maviye
Maviye çalar gözlerin,
Yangın mavisine
Rüzgârda âsi,
Körsem,
Senden gayrısına yoksam,
Bozuksam,
Can benim, düş benim,
Ellere nesi?
Hadi gel,
Ay karanlık...

İtten aç,
Yılandan çıplak,
Vurgun ve belâ
Gelip durmuşsam kapına
Var mı ki doymazlığım?
İlle de ille
Sevmelerim
Sevmelerim gibisi?
Oturmuş yazıcılar
Fermanım yazar
N'olur gel,
Ay karanlık...

Dört yanım puşt zulası,
Dost yüzlü,
Dost gülücüklü
Çıgaramdan yanar.
Alnım öperler,
Suskun, hayın, çıyansı.
Dört yanım puşt zulası,
Dönerim dönerim çıkmaz.
En leylim gecede ölesim tutmuş,
Etme gel,
Ay karanlık...

UNUTAMADIĞIM

Açardın,
Yalnızlığında
Mavi ve yeşil,
Açardın.
Tavşan kanı, kınalı-berrak.
Yenerdim acıları, kahpelikleri...

Gitmek,
Gözlerinde gitmek sürgüne.
Yatmak,
Gözlerinde yatmak zindanı.
Gözlerin hani?

«To be or not to be» değil.
«Cogito ergo sum» hiç değil..
Asıl iş, anlamak kaçınılmaz'ı,
Durdurulmaz çığı
Sonsuz akımı.

İçmek,
Gözlerinde içmek ayışığını..
Varmak,
Gözlerinde varmak can tılsımına.
Gözlerin hani?

Canımın gizlisinde bir cân idin ki
Kan değil, sevdamız akardı geceye
Sıktıkça cellâdı,
Kemendi...

Duymak,
Gözlerinde duymak üç - ağaçları
Susmak,
Gözlerinde susmak,
Ustura gibi...
Gözlerin hani?

İSTANBUL AYDIN
ÜNİVERSİTESİ

SEVGİ DUVARI

Sen miydin o, yalnızlığım mıydı yoksa
Kör karanlıkta açardık paslı gözlerimizi
Dilimizde akşamdan kalma bir küfür
Salonlar piyasalar sanat-sevicileri
Derdim günüm insan arasına çıkarmaktı seni
Yakanda bir amonyak çiçeği
Yalnızlığım benim sidikli kontesim
Ne kadar rezil olursak o kadar iyi

Kumkapı meyhanelerine dadandık
Önümüzde Altınbaş, Altın Zincir, fasulye pilakisi
Ardımızda görevliler, ekipler, Hızır Paşalar
Sabahları açıklarda bulurlardı leşimi
Öyle sıcaktı ki çöpçülerin elleri
Çöpçülerin elleriyle okşardım seni
Yalnızlığım benim süpürge saçım
Ne kadar kötü kokarsak o kadar iyi

Baktım gökte bir kırmızı bir uçak
Bol çelik bol yıldız bol insan
Bir gece Sevgi Duvarını aştık
Düştüğüm yer öyle açık öyle seçik ki
Başucumda bi sen varsın bi de evren
Saymıyorum ölüp ölüp dirilttiklerimi
Yalnızlığım benim çoğul türkülerim
Ne kadar yalansız yaşarsak o kadar iyi

(Sevgi Duvarı)

HAYATTA BEN EN ÇOK BABAMI SEVDİM

Hayatta ben en çok babamı sevdim
Karaçalılar gibi yardan bitme bir çocuk
Çarpı bacaklarıyla - - ha düştü ha düşecek - -
Nasıl koşarsa ardından bir devin,
O çapkın babamı ben öyle sevdim

Bilmezdi ki oturduğumuz semti,
Geldi mi de gidici - - hep, hepp acele işi! - -
Çağın en güzel gözlü maarif müfettişi.
Atlastan bakardım nereye gitti,
Öyle öyle ezber ettim gurbeti.

Sevinçten uçardım hasta oldum mu,
40'ı geçerse ateş çağ'ırlar İstanbul'a
Bi helâllaşmak ister elbet, diğ'mi, oğluyla!
Tifoyken başardım bu aşk oy'nunu,
Ohh dedim, göğsüne gömdüm burnumu.

En son teftişine çıkana değin,
Koştururken ardından o uçmaktaki devin,
Daha başka tür aşklar, geniş sevdalar için
Açıldı nefesim, fikrim, canevim.
Hayatta ben en çok babamı sevdim.

(Bir Siyasinin Şiirleri)

AĞIT

Dün gece seyrimde gördüm cerenim.
Kızlar ne kadar çok seviyorlarmış ki seni
Mosmor olmuş gülyazısı bedenim

Mosmor olmuş gülyazısı bedenim
Düşmüş sanki erguvanlar içinde
En genç burcu yıldızdan bir kalemim

En genç burcu yıldızdan bir kalemim
Uçmuş sanki uçsuz bir uçuruma
Gökyüzünün çakır gözlerinden

Gökyüzünün çakır gözlerinden
Düşmüş bir damla, bir deniz feneri
Işınlarıyla şile bezlerinin
Güdüyor çobansız kalmış tekneleri

(Rengâhenk)

BENİ ÖP SONRA DOĞUR BENİ

Şimdi
utançtır tanelenen
sarışın çocukların başaklarında.

Ovadan
gözü bağlı bir leylak kokusu ovadan
çeviriyor o küçükçük güneşimizi.

Taşarak evlerden taraçalardan
gelip sesime yerleşiyor.

Sesimin esnek baldıranı
sesimin alaca baldıranı.

Ve kuşlara doğru
fildişi: rüzgârın tavrı.
Dağ: güneş iskeleti.

Tahta heykeller arasında
denizin yavrusu kocaman.

Kan görüyorum taş görüyorum
Bütün heykeller arasında
karabasan ılık acemi
-uykusuzluğun sütlü inciri-
kovanlara sızılmıyor.

Annem çok küçükken öldü
beni öp, sonra doğur beni.

(Beni Öp Sonra Doğur Beni)

İSTANBUL AYDIN
ÜNİVERSİTESİ

TÜRKÜ

Soruyorlar bir de nerdeyim
Minibüs şarkılarında güllerdeyim
Bilirim az buçuk ne istediğimi
Aykırı dalda açmışsa da çiçeğim

Doruklara tırmanıyor patika
Doyumsuz bir sarmaşık gibi,
İte kaka yürüyorum kalabalıkta
Sesim tanınmaz bir çocuk sesi

Yaram derine düşer gün günden
Avutmalık tende çoğa oturdu
Seyircindir ovanın büyücüsü hekimi
Can tahtamda iştahlı bir çoban soluğu

Yakılar kavrulmuş kök bitkileri
Anlatmak uzun sürer şimdi
Sırlarımı alıp gitti bir çocuk
Dönmesin geri dönmesin geri

Sırıkla araladım sulardaki pisiği
Soruyorlar bir de nerdeyim
Belki de ölümcül bir sevinçteyim
Sesim tanınmaz bir çocuk sesi

(Beni Öp Sonra Doğur Beni)

İSTANBUL AYDIN
ÜNİVERSİTESİ

GÜZELLEME

Bak bunlar ellerin senin bunlar ayakların
Bunlar o kadar güzel ki artık o kadar olur
Bunlar da saçların işte akşamdan çözülü
Bak bu sensin çocuğum enine boyuna
Bu da yatak olduğuna göre altımızdaki
Sabahlara kadar koynumda yatmışsın
Bak bende yalan yok vallahi billahi
Sen o kadar güzelsin ki artık o kadar olur

İşe bak sen gözlerin de burda
Gözlerinin ucu da burda yaşamaya alışık
İyi ki burda yoksa ben ne yapardım
Bak çocuğum kolların işte çıplak işte
Bak gizlisi saklısı kalmadı günümüzün
Gözlerin sabahın sekizinde bana açık
Ne günah işlediysen yarı yarıya

Sen asıl bunlara bak bunlar dudakların
Bunların konuşması olur öpülmesi olur
Seni usulca öpmüştüm ilk öptüğümde
Vapurdaydık vapur kıyıda gidiyordu
Üç kulaç öteden İstanbul gidiyordu
Uzanmış seni usulca öpmüştüm
Hemen yanımızdan balıklar gidiyordu

(Üvercinka)

SİZİN HIÇ BABANIZ ÖLDÜ MÜ

Sizin hiç babanız öldü mü?
Benim bir kere öldü kör oldum
Yıkadılar aldılar götürdüler
Babamdan ummazdım bunu kör oldum
Siz hiç hamama gittiniz mi?
Ben gittim lambanın biri söndü
Gözümün biri söndü kör oldum
Tepede bir gökyüzü vardı yuyarlak
Şöylelemesine maviydi kör oldum
Taşlara gelince hamam taşlarına
Taşlar pırl pırlı ayna gibiydi
Taşlarda yüzümün yarısını gördüm
Bir şey gibiydi bir şey gibi kötü
Yüzümden ummazdım bunu kör oldum
Siz hiç sabunluyken ağladınız mı?

(Üvercinka)

MASA DA MASAYMIŞ HA

Adam yaşama sevinci içinde
Masaya anahtarlarını koydu
Bakır kaseye çiçekleri koydu
Sütünü yumurtasını koydu
Pencereden gelen ışığı koydu
Bisiklet sesini çığırık sesini
Ekmeğin havanın yumuşaklığını koydu
Adam masaya
Aklında olup bitenleri koydu
Ne yapmak istiyordu hayatta
İşte onu koydu
Kimi seviyordu kimi sevmiyordu
Adam masaya onları da koydu
Üç kere üç dokuz ederdi
Adam koydu masaya dokuzu
Pencere yanındaydı gökyüzü yanında
Uzandı masaya sonsuzu koydu
Bir bira içmek istiyordu kaç gündür
Masaya biranın dökülüşünü koydu
Uykusunu koydu uyanıklığını koydu
Tokluğunu açlığını koydu.

Masa da masaymış ha
Bana mısın demedi bu kadar yüke
Bir iki sallandı durdu
Adam ha babam koyuyordu.

(Yerçekimli Karanfil)

BEN BU KADAR DEĞİLİM

Ben bu kadar değilim
Kışlada ölü bir zaman
Bir güzel at durdukça gider
Gittikçe döner bir güzel at durdukça
Askerim, benim ağzım kuşlardan.

Güneşi sormuyorum lekelenmiş dallardan
Dalları sormuyorum dallardan daha iyi
Yüzümü istiyorum bir süvari alayından
Ne yapsam istiyorum, ama istiyorum
Bir kişi bile değilim yalnızlıktan.

Bir kişi bile değilim yalnızlıktan
Gözlerim ormanlara asılı
Ağaçlar, kırlar ve şehirler geçiyor kaputumdan
O kadar geçiyorlar ki, sadece duyuyorum
Bir an, bir yerde ölümü tanımazlığımdan.

Ben bu kadar değilim
Kışlada ölü bir zaman

(Petrol)

YERÇEKİMLİ KARANFİL

Biliyor musun az az yaşıyorsun içimde
Oysaki seninle güzel olmak var
Örneğin rakı içiyoruz, içimize bir karanfil düşüyor gibi
Bir ağaç işliyor tıkr tıkr yanımızda
Midemdi aklımdı şu kadarcık kalıyor.

Sen o karanfile eğilimlisin, alıp sana veriyorum işte
Sen de bir başkasına veriyorsun daha güzel
O başkası yok mu bir yanındakine veriyor
Derken karanfil elden ele.

Görüyorsun ya bir sevdayı büyütüyoruz seninle
Sana değiniyorum, sana ısınıyorum, bu o değil
Bak nasıl, beyaza keser gibisine yedi renk
Birleşiyoruz sessizce.

(Yerçekimli Karanfil)

GÜLERKEN YÜZÜN

Gülerken yüzün
Dem çeken bir güvercinin sesini
İçin için büyüyen çimenleri
Baharda lunaparkı, bayramyerini
Ve alışkanlıklar dışında her şeyi

Gülerken yüzün
Aşıyor geçmişin acılarını
Kendini yarına değiştiriyor

Gülerken yüzün
Sanki çarmıhını kırmışsın
Senin ve ardından geleceklerin
Aylası alınına düşmüş gecenin
Oturmuş ağlıyor kendisi

Bunu yle candan öyle yürekten
Öyle bir tutkuyla istiyorum ki
Aklımda hep öyle kalmalısın

İSTANBUL AYDIN
ÜNİVERSİTESİ

KESTİM KARA SAÇLARIMI

Uzaktı dön yakındı dön çevreydi dön
Yasaktı yasaydı töreydi dön
İçinde dışında yanında değilim
İçim ayıp dışım geçim sol yanım sevgi
Bu nasıl yaşamaydı dön

Onlarsız olmazdı, taşımam gerekti, kullanmam gerekti

Tutsak ve kibirli -ne gülünç-
Gözleri gittikçe iri gittikçe çekilmez
İçimde gittikçe bunaltı gittikçe bunaltı
Gittim geldim kara saçlarımı öylece buldum

Kestim kara saçlarımı n'olacak şimdi
Bir şeycik olmadı -Deneyin lütfen-
Aydınlığım deliyim rüzgârlıyım
Günaydın kaysıyı sallayan yele
Kurtulan dirilen kişiye günaydın

Şimdi şaşıyorum bir toplu iğneyi
Bir yaşantı ile karşılayanlara
Gittim geldim kara saçlarımdan kurtuldum

(Kestim Kara Saçlarımı)

BAHÇE GÖRMÜŞ ÇOCUKLARIN ŞİİRİ

İlkin sakin kiraz bahçeleridir andığım eski günlerden
Şehrin çocuklara mahsus kaydıraklardan olduğu
Fi tarihinde kutsal sözleri kâle almadıkları için
Harap bırakılmışlar tabiatüstü güçlerle

Bir kere elime aldım mı çocukluğumu
Üstüne kerametler yazılı derilerde
Geleceği bildiren derilerde
Başlar yeni bir mantığın bağbozumu

Paganini bakışıyla ölümü inkâr eden
Anneleri şaşırtan çocukları büyüleyen
Sevimli kâhinlikleriyle fakirleri sevindiren
Ve siz ey çingene kadınları

O yıllar savaş yıllarıydı geceleri karartma
Gündüzleri fırın önlerinde birikirdi halk
Biz çocuklarla büyükler arasındaki fark
Bir yanda şehir bir yanda kiraz bahçeleri

(Sesler)

GÖGE BAKMA DURAĞI

İkimiz birden sevinebiliriz göge bakalım
Şu kaçamak ışıklardan şu şeker kamışlarından
Bebe dişlerinden güneşlerden yaban otlarından
Durmadan harcadığım şu gözlerimi al kurtar
Şu aranıp duran korkak ellerimi tut
Bu evleri atla bu evleri de bunları da
Göge bakalım

Falanca durağa şimdi geliriz göge bakalım
İnecek var deriz otobüs durur ineriz
Bu karanlık böyle iyi afferin Tanrıya
Herkes uyusun iyi oluyor hoşlanıyorum
Hırsızlar polisler açlar toklar uyusun
Herkes uyusun bir seni uyutmam bir de ben uyumam
Herkes yokken biz oluruz biz uyumyalım
Nasil olsa sarhoşuz nasıl olsa öpüşürüz sokaklarda
Beni bırak göge bakalım

Senin bu ellerinde ne var bilmiyorum göge bakalım
Tuttukça güçleniyorum kalabalık oluyorum
Bu senin eski zaman gözlerin yalnız gibi ağaçlar gibi
Sularım ısınsın diye bakıyorum ısınıyor
Seni aldım bu suntuurlu yere getirdim
Sayısız penceren vardı bir bir kapattım
Bana dönesin diye bir bir kapattım
Şimdi otobüs gelir biner gideriz
Dönmiyeceğimiz bir yer beğen başka türlü güç
Bir ellerin bir ellerim yeter belliyelim yetsin
Seni aldım bana ayırdım durma kendini hatırlat
Durma kendini hatırlat
Durma göge bakalım

(Dünyanın En Güzel Arabistanı)

Arkadaş Zekai Özger – Ferhat

FERHAT

kara yeller ak yerleri dövende
sevdanı yüreğine kuşat
al sesimi vur kanının gümbürtüsüne
zamanıdır dağları delmenin, Ferhat

dağların başı yaşlı
Ferhat'ın sevdası kan ağlar
yüreğin sağlam, bileğin güçlü Ferhat.
istesen dağlar dağlar...

ateşi üfle Ferhat
körüğü iyi kullan
bu can bunca hasrete dayanır
soludukça içimde sevdan

sevdan ki bir yakıcı kuştur yüreğimde
gümbürder zulme karşı kan gibi
ölürsem dağlar için ölürüm Ferhat
kalırsam vuruşkan şahan gibi

Ataol Behramoğlu – Beni Bir Yaza Gömdülerdi Bir Zaman

**BENİ BİR YAZA
GÖMDÜLERDİ BİR ZAMAN**

Beni bir yaza gömdülerdi bir zaman
Her yer olabilecek bir kuytulukta
Bir kadın vardı bir balkonda
Sesinde yaralı bir gül olan

Hayat ve mevsimler aynı şeydi
Uyku kadar derin bir suda boğulurken
İlkbahar kekeleyerek geldi
Kırk çocuk gülüşlerinden

Deniz oracıktaydı ve buğusu
Eriyorken havada sesler
Her şeyin bir büyü oluşturduğu
Gizemli kokular ve gülüşler

Beni bir yaza gömdülerdi bir zaman
Annem olan bir sessizlikte
Belki de onun kalbidir açan
Derin bir gülün içinde

Ülkü Tamer – Utanç, Uyku, O Eski Bir Güvercindi

UTANÇ

Soğuk bir tül örtüyorlar üstümüze,
Sanki ölmek için beyaz bir uykusuzluk;
Belki utanmasak bizi bırakacaklar,
Terliyoruz, tırnaklarımdan damlıyor kan
Onun üstüne,
Soğuk bir tül örtüyorlar üstümüze.

Hangi odaya saklansak şimdi onlar,
Hangi sokaklara çıksak ölüm;
Girildikçe biten sevişmemiz onlar yüzünden,
Ne zaman boynuna uzansam ölüm kokuyor
Yalnızlıktan, o yalnızlık,
Kelimesi artık şiirde unutilan.

(Soğuk Otların Altında)

UYKU

Bana çiçek gönderme
Bir kuş ağacı gönder
Dallarında gezinsin
Kül rengi güvercinler

Konsunlar yastığıma
Uyutmak için beni
Sırtlarında kuş tüyü
Gagalarında ninni

Kaldırıp yatağımı
Uçursunlar göklere
Kendimi yıldızlarda
Bulayım birdenbire

Bana çiçek gönderme
Bir kuş ağacı gönder
Alnıma dokunanlar
İyileşmiş desinler

(Sıragöller)

İSTANBUL AYDIN
ÜNİVERSİTESİ

O ESKİ BİR GÜVERCİNDİ

O eski bir güvercindi gittikçe hatırlanan,
O eski bir güvercindi, uçuşu da iyiydi bana kalırsa
O eski bir güvercindi, çünkü tenhaydı şehirler,
Benim saçlarıma saklanırdı, benim saçlarım çalılara;
Onu görürdüm göllere girdiğimde, bildircin avladığımda akşama,
Gelir ateşime sokulurdu, o eski bir güvercindi,
Başka kimsecikler de yoktu galiba.

Bir başıma sevişen adam mıydım, ben neydim?
Silâhlarımı da severdim, güvercini de,
İnsanları da severdim, hiç görmemiştim oysa,
Ama ben insandım ya, o eski bir güvercindi,
O eski bir güvercindi her şeyi anlamaya.

Nasıl olduysa oldu, sardılar beni birden:
Kadınlar ve erkekler, kemikleri de ortada,
Anlamadım bir türlü, durmadan yürüdüler,
Durmadan toprak kazdılar, şapka giydiler,
Hürlük vardı, verdiler onu, istemek için yeniden,
Belki aldılar geri, beni bağladılar ama;
O eski bir güvercindi, şaşırdı olanlara.

O eski bir güvercindi, bıraktı beni onlara,
Götürmedi kanatlarından bir başka yalnız suya,
Geçti çocuk gölgelerinden, dönmedi artık,
Yapacak işleri vardı utanmaktan başka

(Soğuk Otların Altında)

KUZEYDEKİ PENCERE

kokladığın gülün kokusu kalmış sende
baktığın denizin tuzu
geçtiğin iklimlerin masalı sinmiş üstüne
kuzeydeki pencere açık
göçebe bin bir gece

sözcükler sökülmiş bir anıyı
ne kadar tamamlayabilirse
bir andır eski defterlerin
güneşinden vurur yüzüne
yazsam olmaz dersin
kimi zaman sırf bunun için
yazmaya değerse de
kuzeydeki pencereyi açarken
yere düşen defterden görünür:
eksik kule, yırtık nehir
sımsıkı kapatmış olsak da
bizi ürperten anıları hayatımızın
eski defter ya da kuzeydeki pencere

İSTANBUL AYDIN
ÜNİVERSİTESİ

LAVANTA

Ordadır
yazın eskittiği otlar arasında
uzakta bir nehrin gürültüsünü kazar
masmavi usturalar abanoz ağacına

Ordadır
uyuyan bir namlunun sessizliğiyle
günün sahanlığında
dudaklarının arasında bir ot, bir ışık
iz bırakmaz sisler gibi geçer ağaçların arasından
varır kendini derinleştiren uçurumlara

Ordadır, bir devin tavşan uykusunda
aklında kıvıldanan otlar, ağaçlar
düşünü düşürdüğü sular
yüzünü bıraktığı sular
almamış zaman kalmış kireç altında
çelimsiz bir kabuk bağlamış yürek yarası
ki ne zaman çarşılara çıksa silahsız
onu vururlar
göğsünde siyah bir yıldızla
kalbinde kuruyan bataklık
kırlara yakın durur, yanık kokulara

serin çiy vakti çimenlerle konuşur
Ne zamandır çıkmıyor sokaklar açık artırma
ıssız bir kil ile gövdesini kateden bir ateştopu
Kendini sakladığı sular altında
ve son bir kez:
ışık ve çamurda kaldı lavanta

